

mende de sælles Udgifter forudsattes tillige at maatte bæres af de øvrige Landsdele, og saa kunne bæres af disse. Hvad angaaer det første Spørgsmaal, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Moune) lagde megen Vægt, da vil jeg med ham erkjende — og jeg troer, Enhver maa indrømme, at det ogsaa strax ved Sagens første Forelæggelse i forrige Østeraar blev udtalt af Regjeringen —, at Stillingen til Hertugdømmerne gjør det overordentlig vanskeligt at forelægge Finantsloven for Rigsdagen paa en saadan Maade, at Rigsdagens Beslutning faaer sin fulde Betydning; dette er erkjendt, men deraf, at der er betydelige Vanskeligheder forbundet dermed, følger endnu ikke, at disse Vanskeligheder skulle søges fjernede netop paa den Maade, som den ærede Rigsdagsmand har tænkt sig. Ved de Forhandlinger, som have fundet Sted mellem det opløste Folkething's Finantsudvalg og Finantsministeren, har man, hvad dette Punkt angaaer, saameget som muligt, søgt at komme til et Resultat, der kunde tilfredsstillende, og det tilfredsstillende ogsaa, i det Mindste forsaavidt, at man fik fornøden Oplysning om, i hvilke Tilfælde Summerne bevilgedes som en Brøf, og i hvilke Tilfælde som den fulde Sum, der udfordredes til at afholde den paagjældende Udgift. Der var derimod eet Punkt, som var Gjenstand for en Indstilling fra det forrige Finantsudvalg, der ikke kom til Afstemning, om hvilket jeg ved yderligere at overtænke Sagen har maattet have en anden Mening, og det er navnlig det Punkt, som af den ærede Rigsdagsmand blev berørt, det nemlig, hvorvidt det skulde være nødvendigt, udtrykkeligt i Finantsloven for Kongeriget at udtale, at det Overskud, som efter denne Finantslov, Indtægtsiden og Udgiftsiden sammenholdt, maatte komme tilveie, tilhører Kongeriget. Det kan jeg ikke erkjende at være nødvendigt, og det er heller ikke rigtigt, som jeg ret strax skal tillade mig at udvikle. Det vil heller ikke paa nogen Maade behøves, at nogen enten ligegyldende eller tilsvarende Bestemmelse tages, for at det Resultat, som tilsigtes, kan naaes.

Det er nemlig af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds fremhævet — og forsaavidt maa jeg være enig

med ham —, at Situationen forudsætter en- ten, at Hertugdømmerne maae give et Overskud, som svarer til det, der efter nærværende Finantslov fremkommer for Kongeriget, eller ogsaa maa der være en Sikkerhed for, at det Overskud, som den særlige Finantslov for Kongeriget maatte udvise, ikke, som den ærede Rigsdagsmand udtrykte sig, kan anvendes til dermed at dække en mulig Underballance for Hertugdømmerne. Deri glyer jeg den ærede Rigsdagsmand Ret, men det naaes, uden at Noget udtrykkeligt udtales; thi, naar der ved at sammenligne den totale Indtægtssum med den totale Udgiftsum, saaledes som disse ere opstillede paa det nu foreliggende Forslag, maatte udkomme et Overskud for Kongeriget af f. Ex. 6 à 700,000 Rbd., saa maa det vel erindres, at dette Overskud, skjøndt det indflyder i den almindelige Statskæsse, ikke uden Rigsdagens Samtykke af Regjeringen kan anvendes til noget som helst udenfor Finantsloven liggende Diemed; det kan altsaa ikke af Regjeringen anvendes til dermed at dække nogen eventuel Underballance for Hertugdømmerne, om en saadan iøvrigt var at befrygte (Hør!). Derom kan der ikke være Tale, dertil udfordres der en ny Lovbemyndigelse; altsaa i den Henseende er Landet sikket, er det særlige Kongeriget Danmark, den særlig med Kongen i den udgiftsbevilgende Myndighed deeltagende Rigsdag, sikket, da Intet kan ske uden dens Samtykke. Derimod er herved endnu ikke afgjort det, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds end yderligere ønskede, men som jeg ikke troer er nødvendigt, og som jeg heller ikke troer er berettiget, at det nemlig allerede nu ved Lov, og navnlig i selve Finantsloven, skulde udtales, at dette Overskud tilhørte særligt Kongeriget Danmark. Det er ikke nødvendigt af den Grund, som jeg tillod mig at fremhæve, at dette Overskud ikke kan røres fra Regjeringens Side uden med Rigsdagens Indvilligelse; det ligger altsaa i Statskassen, men kan ikke røres. At det ikke er berettiget, ligger efter min Formening deri, at det ikke kan afgjøres, for den hele Opgjørelse af Mellemværende mellem Kongeriget og Hertugdømmerne, hvorom der kan blive Spørgsmaal, og hvorom Spørgsmaalet i ethvert Til-